



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-984/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja, i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ciglana-Sinj d.d. u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, OIB 88402359413, kojeg zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević i partneri d.o.o. iz Splita, protiv 1. tuženika Likvidacijska imovina iza Rediviva d.o.o. u stečaju, Split, Dubrovačka 31, OIB 53380250404, kojeg zastupa punomoćnik Ante Vujčić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krka i Krka d.o.o. iz Splita, i 2. tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, kojeg zastupa punomoćnik Dražen Delač, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja u točkama II., III., IV. i VI. izreke Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-559/2022-21 od 4. prosinca 2023., u sjednici vijeća održanoj 3. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-559/2022-21 od 4. prosinca 2023.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotuženika za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 EUR.

r i j e š i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-559/2022-21 od 4. prosinca 2023. u točkama II., III., IV. i VI. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom u točki I. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Dužan je tuženik Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, 10 000 Zagreb u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju glavnog

miješanja Ciglani-Sinj d.d. u stečaju, Put Ruduše 44, OIB 88402359413 iznos od 950.000,00 EUR-a / 7.157.775,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 14. srpnja 2014. godine pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Dužan je tuženik Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, 10 000 Zagreb u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju glavnog miješanja Ciglani-Sinj d.d. u stečaju, Put Ruduše 44, OIB 88402359413 više naplaćeni iznos sa osnova kredita broj 211-338/2006 u iznosu od 165.464,42 EUR-a / 1.246.691,70 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena kako slijedi:

- na iznos od 668,79 EUR-a / 5.039,00 kuna od 1. siječnja 2008.,
- na iznos od 220,48 EUR-a / 1.661,24 kuna od 1. veljače 2008.,
- na iznos od 1,54 EUR-a / 11,58 kuna od 1. ožujka 2008.,
- na iznos od 1,11 EUR-a / 8,36 kuna od 1. travnja 2008.,
- na iznos od 218,34 EUR-a / 1.645,07 kuna od 1. svibnja 2008.,
- na iznos od 0,07 EUR-a / 0,49 kuna od 1. lipnja 2008.,
- na iznos od 214,81 EUR-a / 1.618,50 kuna od 1. srpnja 2008.,
- na iznos od 212,54 EUR-a / 1.601,40 kuna od 1. kolovoza 2008.,
- na iznos od 2,94 EUR-a / 22,12 kuna od 1. rujna 2008.,
- na iznos od 204,81 EUR-a / 1.543,16 kuna od 1. listopada 2008.,
- na iznos od 204,07 EUR-a / 1.537,55 kuna od 1. studenog 2008.,
- na iznos od 409,75 EUR-a / 3.087,27 kuna od 1. prosinca 2008.,
- na iznos od 419,36 EUR-a / 3.159,70 kuna od 1. siječnja 2009.,
- na iznos od 205,63 EUR-a / 1.549,30 kuna od 1. veljače 2009.,
- na iznos od 1.061,52 EUR-a / 7.998,00 kuna od 1. ožujka 2009.,
- na iznos od 1.065,48 EUR-a / 8.027,86 kuna od 1. travnja 2009.,
- na iznos od 3.607,53 EUR-a / 27.180,97 kuna od 1. svibnja 2009.,
- na iznos od 3.339,61 EUR-a / 25.162,26 kuna od 1. lipnja 2009.,
- na iznos od 3.306,99 EUR-a / 24.916,50 kuna od 1. srpnja 2009.,
- na iznos od 3.742,97 EUR-a / 28.201,43 kuna od 1. kolovoza 2009.,
- na iznos od 3.524,08 EUR-a / 26.552,15 kuna od 1. rujna 2009.,
- na iznos od 3.268,56 EUR-a / 24.626,94 kuna od 1. listopada 2009.,
- na iznos od 3.237,40 EUR-a / 24.392,17 kuna od 1. studenog 2009.,
- na iznos od 3.265,84 EUR-a / 24.606,46 kuna od 1. prosinca 2009.,
- na iznos od 3.243,16 EUR-a / 24.435,57 kuna od 1. siječnja 2010.,

- na iznos od 3.237,92 EUR-a / 24.396,10 kuna od 1. veljače 2010.,
- na iznos od 3.207,17 EUR-a / 24.164,43 kuna od 1. ožujka 2010.,
- na iznos od 3.187,59 EUR-a / 24.016,93 kuna od 1. travnja 2010.,
- na iznos od 3.166,91 EUR-a / 23.861,06 kuna od 1. svibnja 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. lipnja 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. srpnja 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. kolovoza 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. rujna 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. listopada 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. studenog 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. prosinca 2010.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. siječnja 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. veljače 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. ožujka 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. travnja 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. svibnja 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. lipnja 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. srpnja 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. kolovoza 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. rujna 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. listopada 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. studenog 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. prosinca 2011.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. siječnja 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. veljače 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. ožujka 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. travnja 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. svibnja 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. lipnja 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. srpnja 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. kolovoza 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. rujna 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. listopada 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna, od 1. studenog 2012.,
- na iznos od 3.162,96 EUR-a / 23.831,31 kuna od 1. prosinca 2012.

III. Dužan je tuženik Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, 10 000 Zagreb u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju glavnog miješanja Ciglani-Sinj d.d. u stečaju, Put Ruduše 44, OIB 88402359413 više naplaćeni iznos sa osnova kredita broj 211-220/2007 u iznosu od 119.256,75 EUR-a / 898.540,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena kako slijedi:

- na iznos od 82,27 EUR-a / 619,85 kuna od 2. veljače 2008.,
- na iznos od 158,40 EUR-a / 1.193,45 kuna od 2. ožujka 2008.,
- na iznos od 302,82 EUR-a / 2.281,60 kuna od 2. svibnja 2008.,
- na iznos od 376,95 EUR-a / 2.840,12 kuna od 2. lipnja 2008.,
- na iznos od 525,71 EUR-a / 3.960,95 kuna od 2. kolovoza 2008.,
- na iznos od 667,38 EUR-a / 5.028,39 kuna od 2. listopada 2008.,
- na iznos od 886,66 EUR-a / 6.680,57 kuna od 2. svibnja 2009.,
- na iznos od 883,92 EUR-a / 6.659,86 kuna od 2. lipnja 2009.,
- na iznos od 888,08 EUR-a / 6.691,27 kuna, od 1. kolovoza 2009.,
- na iznos od 2.995,49 EUR-a / 22.569,52 kuna od 1. listopada 2009.,
- na iznos od 1.447,06 EUR-a / 10.902,89 kuna od 24. listopada 2009.,
- na iznos od 1.838,80 EUR-a / 13.854,44 kuna od 1. studenog 2009.,
- na iznos od 2.991,99 EUR-a / 22.543,12 kuna od 11. studenog 2009.,
- na iznos od 3.002,91 EUR-a / 22.625,44 kuna od 8. prosinca 2009.,
- na iznos od 2.972,74 EUR-a / 22.398,14 kuna od 8. prosinca 2009.,
- na iznos od 2.993,97 EUR-a / 22.558,08 kuna od 1. siječnja 2010.,
- na iznos od 3.041,76 EUR-a / 22.918,12 kuna od 1. veljače 2010.,
- na iznos od 3.064,50 EUR-a / 23.089,50 kuna od 1. ožujka 2010.,
- na iznos od 3.095,65 EUR-a / 23.324,16 kuna od 1. travnja 2010.,
- na iznos od 3.147,47 EUR-a / 23.714,59 kuna od 1. svibnja 2010.,
- na iznos od 3.199,12 EUR-a / 24.103,77 kuna od 1. lipnja 2010.,
- na iznos od 3.277,93 EUR-a / 24.697,56 kuna od 1. srpnja 2010.,
- na iznos od 3.362,07 EUR-a / 25.331,51 kuna od 1. kolovoza 2010.,
- na iznos od 3.453,63 EUR-a / 26.021,36 kuna od 1. rujna 2010.,
- na iznos od 2.934,69 EUR-a / 22.111,45 kuna od 1. listopada 2010.,
- na iznos od 2.953,07 EUR-a / 22.249,89 kuna od 1. studenog 2010.,
- na iznos od 2.546,20 EUR-a / 19.184,34 kuna od 1. prosinca 2010.,
- na iznos od 2.965,02 EUR-a / 22.339,93 kuna od 1. siječnja 2011.,
- na iznos od 2.933,82 EUR-a / 22.104,84 kuna od 4. siječnja 2011.,
- na iznos od 2.933,82 EUR-a / 22.104,84 kuna od 26. siječnja 2011.,
- na iznos od 3.066,53 EUR-a / 23.104,78 kuna od 1. veljače 2011.,
- na iznos od 2.997,63 EUR-a / 22.585,66 kuna od 1. ožujka 2011.,
- na iznos od 2.945,66 EUR-a / 22.194,05 kuna od 18. ožujka 2011.,
- na iznos od 2.997,96 EUR-a / 22.588,13 kuna od 1. travnja 2011.,
- na iznos od 2.986,50 EUR-a / 22.501,78 kuna od 1. svibnja 2011.,
- na iznos od 2.966,82 EUR-a / 22.353,53 kuna od 25. svibnja 2011.,
- na iznos od 2.993,36 EUR-a / 22.553,47 kuna od 1. lipnja 2011.,
- na iznos od 3.024,39 EUR-a / 22.787,26 kuna od 22. lipnja 2011.,
- na iznos od 3.168,97 EUR-a / 23.876,62 kuna od 1. srpnja 2011.,
- na iznos od 3.251,03 EUR-a / 24.494,90 kuna od 14. srpnja 2011.,
- na iznos od 3.362,81 EUR-a / 25.337,08 kuna od 1. kolovoza 2011.,
- na iznos od 3.165,34 EUR-a / 23.849,28 kuna od 1. rujna 2011.,
- na iznos od 2.877,17 EUR-a / 21.678,00 kuna od 27. rujna 2011.,
- na iznos od 3.162,11 EUR-a / 23.824,94 kuna od 1. listopada 2011.,
- na iznos od 2.866,75 EUR-a / 21.599,53 kuna od 1. studenog 2011.,
- na iznos od 3.167,14 EUR-a / 23.862,81 kuna od 1. prosinca 2011.,

- na iznos od 2.880,65 EUR-a / 21.704,27 kuna od 19. studenog 2011.,
- na iznos od 3.190,85 EUR-a / 24.041,45 kuna od 1. prosinca 2011.,
- na iznos od 2.933,04 EUR-a / 22.099,00 kuna od 2. prosinca 2011.,
- na iznos od 3.157,48 EUR-a / 23.790,05 kuna od 5. siječnja 2012.,
- na iznos od 3.152,63 EUR-a / 23.753,51 kuna od 5. siječnja 2012.

IV. Dužni su tužitelj Likvidacijska imovina iza Rediviva d.o.o. u stečaju, Split, Dubrovačka 31, OIB: 53380250404 i tuženik Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877 solidarno tužitelju glavnog miješanja Ciglani-Sinj d.d. u stečaju naknaditi troškove ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate, u roku od 15 dana.“

2.1. Rješenjem je u nepobijanoj točki I. izreke dopuštena preinaka tužbe sukladno podnesku tužitelja od 7. srpnja 2022.

2.2. U točki II. odbijen je kao neosnovan prijedlog za određivanje privremene mjere radi zabrane drugotuženiku naplate anuiteta po Ugovoru o kreditu broj 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i povrata svih sredstva osiguranja izdana po tom ugovoru o kreditu, a u točki III. odbijen je kao neosnovan prijedlog za određivanje privremene mjere radi zabrane drugotuženiku naplate anuiteta po Ugovoru o kreditu broj 211-338/2006 od 21. prosinca 2006. i povrata svih sredstva osiguranja izdana po tom ugovoru.

2.3. Pobijanom točkom IV. izreke rješenja naloženo je tužitelju naknaditi prvotuženiku trošak postupka u iznosu od 200.000,00 EUR / 1.506.900,00 kn u roku od petnaest dana, a u točki V. odbijen je kao neosnovan njegov zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 772.526,32 EUR / 5.820.559,55 kn.

2.4. U točki VI. izreke rješenja naloženo je tužitelju naknaditi drugotuženiku trošak postupka u iznosu od 125.000,00 EUR / 941.812,50 kn, u roku od petnaest dana dok je u točki VII. odbijen kao neosnovan zahtjev drugotuženika za naknadu troškova u iznosu od 917.794,80 EUR / 6.925.124,92 kn (u rješenju navedeno EUR).

3.1. U obrazloženju se navodi historijat postupka, a prvostupanjski je sud pobijanu odluku donio u ponovnom postupku nakon što je ovaj sud rješenjem poslovni broj PŽ-1344/2020-4 od 25. rujna 2020. ukinuo presudu poslovni broj P-1502/2010 od 8. travnja 2016. u točki I. izreke i u tom dijelu odbacio tužbu kao nedopuštenu, dok je navedena presuda pod točkama II., III., IV., V., VI., VII. i VIII. ukinuta i vraćena prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugim sucem. Tužitelj je, podneskom od 7. srpnja 2022. (str. 590. – 594. spisa), uredio tužbeni zahtjev, a prvostupanjski je sud rješenjem od 8. rujna 2022. u predmetu poslovni broj P-591/2021 razdvojio postupak koji se vodi po tužbi tužitelja glavnog miješanja Ciglane-Sinj d.d. u stečaju protiv prvotuženika Likvidacijske imovine iza Rediviva d.o.o. u stečaju i drugotuženika Addiko Bank d.d., radi isplate, koji je postupak nastavljen pod poslovnim brojem P-559/2022 (ovaj postupak) od postupka koji se vodi po tužbi tužitelja Likvidacijske imovine iza Rediviva d.o.o. u stečaju protiv tuženika Addiko Bank d.d., radi utvrđenja ništetnosti i isplate (P-591/2021).

3.2. U ovom je postupku prvostupanjski sud neosnovanim ocijenio tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 950.000,00 EUR s osnove povrata plaćenog na temelju Ugovora o kreditu broj: 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i Ugovora o kreditu broj: 211-338/2006 od 21. prosinca 2006. te zahtjev za isplatu iznosa od 165.464,42 EUR i iznosa od 119.256,75 EUR sa zakonskim zateznim kamatama, s osnove više naplaćenih iznosa na temelju tih ugovora o kreditu, sklopljenih između Rediviva d.o.o. kao korisnika kredita i kreditora Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. jer tužitelj nije aktivno legitimiran zahtijevati isplatu budući da provedenim financijsko knjigovodstvenim vještačenjem, kao jedinom adekvatnim dokazom, nije dokazao da je upravo on vršio uplate po Ugovoru o kreditu broj: 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i Ugovoru o kreditu broj: 211-258/2006 od 21. prosinca 2006. drugotuženiku, pa je primjenom pravila o teretu dokazivanja tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

3.3. O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe članka 154. stavak 1. i članka 155. u vezi s odredbom članka 164. Zakona o parničnom postupku, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: OT) te Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18 i 51/23; dalje: ZSP) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 53/19).

3.4. Prijedloge za određivanje privremenih mjera prvostupanjski je sud odbio kao neosnovane primjenom odredbe članka 344. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22; dalje: OZ) ocijenivši da je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje novčane tražbine prema tuženicima kao protivnicima osiguranja, ali nije učinio vjerojatnim da je privremenu mjeru potrebno odrediti jer postoji opasnost da će bez takve mjere protivnici osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje naplate tražbine tužitelja kao predlagatelja osiguranja niti je u prijedlogu za određivanje privremene mjere naveo činjenice iz kojih bi proizlazilo da protivnici osiguranja poduzimaju neke radnje kojima je cilj onemogućiti predlagatelja osiguranja u ostvarenju njegove novčane tražbine.

4.1. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, pobijajući i odluku o trošku u točkama IV. i VI. kao dijelu u kojem nije uspio, a u odnosu na rješenja o privremenim mjerama, sadržanim u točkama II. i III. izreke navodi jedino da je prvostupanjski sud neosnovano odbio prijedloge.

4.2. Obrazlažući žalbu, tužitelj u bitnome navodi da je prvostupanjski sud pogrešno odlučio ustrajući u tvrdnjama iznesenim tijekom postupka da su predmetni krediti vraćani isključivo sredstvima iz prihoda tužitelja, a što je financijski vještak propustio utvrditi, smatrajući da nije odlučno je li tužitelj neposredno sa svog računa vršio uplate drugotuženiku.

4.3. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu, preinači presudu suda prvog stupnja na način da odbije tužiteljev tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška, a podredno da ukine prvostupanjsku odluku i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

5. U odgovoru na žalbu drugotuženik pobija žalbene navode i traži naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 EUR.

6. Tužiteljeva žalba nije osnovana.

7. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbi članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pravilna i osnovana na zakonu.

8. Nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti povreda iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju u žalbi ukazuje tužitelj. Suprotno žalbenim navodima presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, a razlozi presude nisu proturječni. Za svoje zaključke prvostupanjski sud je naveo logične razloge koji, po ocjeni ovog suda, nisu proturječni sadržaju prvostupanjskog spisa, odnosno dokazima, ispravama i zapisnicima o izjavama, koji se u njemu nalaze. Osim toga presudu je veoma detaljno obrazložio, a obrazloženje presude izrađeno je u skladu s odredbom članka 338. stavka 4. ZPP-a.

9. Tijekom postupka između stranaka nije bilo sporno da su prvotuženik Rediviva d.o.o. kao korisnik kredita i drugotuženik Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. 21. prosinca 2006. sklopili Ugovor o kreditu broj 211-258/2006 i 12. listopada 2007. Ugovor o kreditu broj 211-220/2007, da tužitelj nije stranka predmetnih ugovora o kreditu, ali je sporno bilo je li tužitelj vršio uplate po predmetnim ugovorima o kreditu te je li ovlašten od drugotuženika zahtijevati isplatu utuženog iznosa.

10. Prvostupanjski sud je odredio provesti dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Stjepanu Kolovratu, mag. oec. koji je podneskom od 4. svibnja 2023. obavijestio sud da u spisu nisu sadržani podaci na temelju kojih je moguće utvrditi jesu li uplate po Ugovoru o kreditu broj: 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i Ugovoru o kreditu broj: 211-258/2006 od 21. prosinca 2006. podmirivane iz sredstava tužitelja te ako jesu, u kojem iznosu. Stoga je, sukladno prijedlogu tužitelja sud sudskom vještaku dostavio isprave i dokumentaciju koja je sadržana u spisu Općinskog suda u Sinju poslovni broj P-2904/2016, za koju je tužitelj smatrao da predstavlja svu relevantnu dokumentaciju koja bi trebala poslužiti za izradu nalaza i mišljenja po sudskom vještaku financijsko-knjigovodstvene struke. Nakon što je sudskom vještaku dostavljena navedena dokumentacija vještak je vratio spis uz podnesak od 29. rujna 2023. (str. 659. spisa) u kojem je naveo da nije u mogućnosti ispuniti zadatak vještačenja jer ni iz jednog priloženog dokumenta niti iz spisa ne nalazi niti jedan podatak iz kojeg bi proizlazilo da je Ciglana-Sinj d.d. u stečaju izvršila bilo kakvu uplatu u korist kreditne partije broj 61000541 iz Ugovora o kreditu broj: 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i kreditne partije broj 61100509 iz Ugovora o kreditu broj: 211-258/2006 od 21. prosinca 2006.

11. Žalitelj u žalbi ponavlja navode da je zadatak sudskog vještaka bio utvrditi je li prvotuženik pribavljao gips od tužitelja koji je potom prodavao trgovačkom

društvu Dalmacijacement d.d. te je li tako uprihođeni novac od prodaje gipsa prvotuženik koristio za plaćanje anuiteta prema drugotuženiku, a preostali novac nakon plaćanja kredita prosljeđivao tužitelju. Takav zadatak nije zadan vještaku niti se u spisu nalaze dokumenti iz kojih bi proizlazila osnovanost takvih navoda tužitelja. Pravilno je prvostupanjski sud u obrazloženju presude naveo da je rješenjem od 13. siječnja 2023. (str. 627. – 628. spisa) odredio zadatak sudskom vještaku utvrditi jesu li uplate po predmetnim ugovorima o kreditu vršene sredstvima tužitelja i, ako jesu, u kojem iznosu, upravo kako je to tužitelj i predložio tijekom postupka pa je vještak financijsko knjigovodstvene struke ovlašten utvrditi je li tužitelj drugotuženiku platio ono što tvrdi da jest, kada je platio i u kojem iznosu, a na tužitelju je da sudu i sudskom vještaku stavi na raspolaganje svu dokumentaciju kojom može dokazati te svoje navode. Stoga je pravilno prvostupanjski sud zaključio da tužitelj nije dokazao da je upravo on drugotuženiku vršio uplate po Ugovoru o kreditu broj: 211-220/2007 od 12. listopada 2007. i Ugovoru o kreditu broj: 211-258/2006 od 21. prosinca 2006.

12. Tužitelj je tvrdio da su predmetni krediti vraćani njegovim sredstvima te da je drugotuženik dužan vratiti preplaćeni iznos po tim Ugovorima o kreditima, ali budući da te navode nije dokazao pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da tužitelj nije aktivno legitimiran od tuženika zahtijevati isplatu preplaćenih iznosa.

13. Pravilno je prvostupanjski sud odbio kao nepotreban dokazni prijedlog saslušanja ranijeg zastupnika po zakonu tužitelja Ilka Tomaševića, na okolnost postojanja poslovnog odnosa tužitelja i prvotuženika i izvršenih uplata. Ovaj sud ocjenjuje osnovanim i pravilnim utvrđenje prvostupanjskog suda da su sve odlučne činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene ocjenom isprava sadržanih u spisu te iz očitovanja sudskog vještaka Stjepana Kolovrata, jer izvođenje tog dokaza ne bi utjecalo na odluku, a dovelo bi do nepotrebnog odugovlačenja postupka. Osim toga, tužitelj nije dostavio nikakve isprave iz kojih bi proizlazilo da je posredstvom prvotuženika prodavao i isporučivao gips kupcima, sve iz razloga što je račun tužitelja bio blokiran, na koji način bi prvotuženik ostvarivao sredstva kojima je vraćao kredit drugotuženiku, ali da bi ta sredstva bila ustvari sredstva tužitelja, kojem bi tada pripadao i preplaćeni iznos po ugovorima o kreditu.

14. Ovaj sud prihvaća u cijelosti činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda na koja utvrđenja je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe materijalnog prava. Stoga su neosnovani tuženikovi žalbeni navodi o ostvarenju kojeg od žalbenih razloga. Na većinu žalbenih navoda prvostupanjski je sud dao pravilne odgovore u obrazloženju pobijane presude pa iznesenim žalbenim navodima tuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

15. Pravilno je prvostupanjski sud odbio kao neosnovane prijedloge za određivanje privremenih mjera primjenom odredbe članka 344. OZ-a. Prema mišljenju ovog suda nisu ispunjene propisane pretpostavke jer predlagatelj osiguranja učinio nije učinio niti vjerojatnim postojanje novčane tražbine prema tuženicima kao protivnicima osiguranja, niti je učinio vjerojatnim da je privremenu mjeru potrebno odrediti jer postoji opasnost da će bez takve mjere protivnici osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje naplate tražbine tužitelja (subjektivne opasnosti).

16. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski je sud trošak tuženicama dosudio sukladno propisima navedenim u točki 3.3. obrazloženja ove odluke i pravilno je utvrdio vrijednost predmeta spora u odnosu na radnje za koje je dosudio trošak, a žalitelj općenito iznosi da je prvostupanjski sud dosudio troškove koji se odnose na druge postupke, iako je upravo zbog toga prvostupanjski sud odbio zahtjeve tuženika u točkama V. i VII. rješenja.

17. Slijedom navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih se presuda i rješenje pobijaju, niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbu je valjalo odbiti i potvrditi pobijanu presudu i rješenje u pobijanim točkama na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a i članka 380. točka 2. ZPP-a.

18. Odluka o naknadi troška žalbenog postupka za nagradu punomoćniku za sastavljanje odgovora na žalbu, sadržana u točki II. izreke ove presude, temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155., u svezi s odredbom članka 166. stavka 2. ZPP-a. Prema uvjerenju ovog suda trošak odgovora na žalbu nije neophodan za vođenje postupka, pa umješaču ne pripada pravo na naknadu tog troška na teret protivne strane.

Zagreb, 3. travnja 2024.

Predsjednik vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-30866-ad3d7**

Kontrolni broj: **0c27e-b2d2c-a8a86**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.